

[Udenrigsministeren.]

Jeg skal hertil føje nogle Ord om den Aftale, der nu er sluttet med Tyskland for Aaret 1939. Der behøver ikke at siges meget derom, thi Aftalen er i det væsentlige en Gentagelse af Aftalen for Aaret 1938. Programmet for 1939 er i Mark sat til samme Beløb som for 1938. Da Aaret 1938 ikke fuldt ud naaede Programmet, men der manglede en Snes Millioner eller saa deri, vil det sige, at der allerede deri ligger Mulighed for en Udførsel til Tyskland — hvis Programmet kan gennemføres i 1939 — for en Snes Millioner mere end i 1938, og dertil kan jeg føje, at Forskydningen mellem den tyske Mark og den danske Krone vil bringe, udtrykt i Kroner, en Snes Millioner mere for Aaret 1939 end for 1938. Hvis Programmet kan gennemføres, vil dette sige, at vi for 1939 naar op paa Tal, der ligger i Kroner omkring 330—340—350 Mill. Kr. Om dette kan ske, kan jeg ikke sige noget sikkert om i dette Øjeblik. Vi maa sige i Aar som i Fjor, at det vil afhænge af økonomiske Forholds Udvikling, hvorover vi i Danmark ikke er Herre. Der udstedes Valutaattester med dette Formaal for Øje, og det vil i 1939 som i 1938 blive Regeringens Bestræbelse at naa Programmet, saa vidt dette er gørligt; men fuld Sikkerhed for, hvad der i saa Henseende kan opnaas, kan vi ikke give.

Jeg tror imidlertid, der er nogen Grund til at mindes, at naar vi naar op paa disse Tal, naar vi op paa de samme Tal, som dansk Udførsel til Tyskland var paa i Aaret 1929, og dette Aar staar vel for manges Bevidsthed som den straalende Top; hvorfra vi er faldet, men atter skal op. Dertil kan man sige, at Kronens Værdi er ikke den samme nu som da. Det er dens Guld værdi ikke, men derimod er dens Købeevne nu i Danmark efter de beregnede Pristal ikke væsentlig forskellig fra 1929. Den kan være forskellig for visse Grupper af Varer, men tager man det hele under eet, er Prisniveauet kun ganske faa Procent — vel 104 mod 100 — afvigende fra i 1929.

Vi er da i denne Henseende naaet nær til den Tilstand, hvormed vi gik ind i Krisen. Dette er sket efter et meget stort Fald. I Aarene fra 1929 til 1932 faldt som Følge af tyske Afspærringsforanstaltninger og Verdensprisernes Forandring Værdien af vor Udførsel til Tyskland fra 340 Mill. Kr. til 150 Mill. Kr., og allerede i 1932 var det jo Kroner af mindre Guld værdi end de Kroner, vi havde i 1929. I Aaret 1933 havde vi en ganske lille Fremgang til 157 Mill. Kr. Vi fik saa Handelsaftalen med

Tyskland i 1934, og fra det Øjeblik, da vi fik denne Handelsaftale, er det lykkedes Aar for Aar, Skridt for Skridt, at føre vor Udførsel til Tyskland fremad til mere end det dobbelte af det, den var, dengang Handelsaftalen blev indgaaet. Dette er naturligvis ikke et saa godt Resultat, som vi kunde ønske, men det turde dog være et ganske betydeligt Resultat af de Bestræbelser, der har været udfoldet fra danske Erhvervs og Myndigheders Side paa dette Omraade. Dermed er naturligvis ikke Landbrugets Stilling den samme, som den var i 1929, thi i de mellemliggende Aar er store Tab lidt, Gælden forøget og mange Muligheder forspildt, men derpaa maa vel bødes, saa vidt gørligt er, ad andre Veje. For vor Tysklandsudførsels Vedkommende saavel som for vor Udførsel til England er der efter min Mening ingen anden Vej frem end den Aar for Aar at søge at naa videre frem ved en gradvis Udvikling uden at anvende Fremgangsmaader, der igen kan sætte det hele paa Spil. Dette har vi gjort i de forløbne Aar, og jeg nærer ikke Tvivl om, at man i dette høje Ting vil være enig i, at dette Maal maa forfølges i den kommende Tid.

Finansministeren (V. Buhl): Der har under denne Finanslovdebat været saa temmelig stille om Finanserne, hvad jeg vel har Lov til at tage som Tegn paa, at Statens gode finansielle Stilling er almindelig erkendt i det høje Ting. For de Udtalelser, hvori denne Erkendelse har faaet Udtryk, takker jeg.

Der er under Debatten, navnlig fra Venstres Side, ført den sædvanlige Tale om de voldsomt stigende Skatter under denne Regering. Partiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, lagde for, men som den forsigtige Mand, det ærede Medlem er, nøjedes han med mere almindelige Bemærkninger og vovede sig ikke ud paa Tallenes Glatis, saadan som de ærede Medlemmer Hr. Elgaard og Hr. Jensen-Brøby gjorde det. I Anledning af disse ærede Medlemmers Regnestykker vil jeg i al Almindelighed sige, at jeg giver ikke meget for den Maade at behandle Skatteproblemet paa, at man blot ganske ensidigt og ganske overfladisk remser nogle Tal op, som skal bevise, at Skatterne er for store og for stærkt stigende. Det afgørende for Vurderingen af Skatteforholdene er ikke de raa Skattetal, men de samfundsmæssige Forhold, der ligger bag ved Tallene, og det, det her i første Række kommer an paa, er, hvad Skatterne bruges til, og af hvilke Indkomster og Skatte-